

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง (quasi- experimental research) ชนิด (two group pre-post test design) โดยศึกษาผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจและการให้คำปรึกษาต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของผู้สูบบุหรี่ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการลดและเลิกสูบบุหรี่

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการลดและเลิกสูบบุหรี่

ผลที่เกิดขึ้นจากการติดตามให้คำปรึกษาที่บ้าน ของกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มีจำนวน 50 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลองจำนวน 25 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน แต่เนื่องจากการสูญหายของกลุ่มทดลองในสัปดาห์ 3 ของการทดลอง จำนวน 5 คนเนื่องจากไปทำงานที่ต่างจังหวัดไม่สามารถติดตามได้ และเพื่อให้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด จึงตัดกลุ่มควบคุมซึ่งได้จับคู่กับกลุ่มทดลองที่สูญหายไป อีก 5 คน จึงเหลือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ สมาชิกในบ้าน สมาชิกในบ้านที่สูบบุหรี่ ระยะเวลาที่สูบบุหรี่ ปริมาณบุหรี่ที่สูบ ประวัติการเลิกสูบบุหรี่ ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	กลุ่มทดลอง (n=20)		กลุ่มควบคุม (n=20)	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ(ปี)				
15-25	2	10.0	2	10.0
26-35	1	5.0	1	5.0
36-45	2	10.0	2	10
45-60	13	65.0	13	65.0
> 60	2	10.0	2	10.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(16, 61, 48.00, 11.38)		(20, 64, 48.20, 11.19)	
สถานภาพการสมรส				
สมรส	16	80.0	19	95.0
โสด	3	15.0	1	5.0
หย่าร้าง	1	5.0	-	-
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	13	65	13	65
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	20	6	30
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	10	1	5
ปริญญาตรี	1	5	-	-
อาชีพ				
มี	18	90.0	20	100.0
- เกษตรกรรม	7	35	3	15.0
- รับจ้าง	6	30	14	70.0
- ค้าขาย	3	15	2	10.0
- อื่นๆ	2	10	1	5.0
ไม่มี	2	10.0	-	-

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูล	กลุ่มทดลอง (n=20)		กลุ่มควบคุม (n=20)	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
คู่สมรส	14	70.0	14	70.0
บุตร	10	10.0	12	60.0
พี่/น้อง	4	20.0	1	5.0
หลาน/ญาติ	4	20.0	3	15.0
บิดา/มารดา	3	15.0	3	15.0
อยู่คนเดียว	2	10.0	1	5.0
สมาชิกในบ้านที่สูบบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
มี	11	55.0	10	50.0
- บุตร	5	45.5	4	40.0
- พี่	3	27.2	1	10.0
- บิดา	2	18.2	3	30.0
- น้อง	1	9.1	-	-
- หลาน	-	-	1	10.0
- คู่สมรส	-	-	1	10.0
ไม่มี	9	45.0	10	50.0
ระยะเวลาของการสูบบุหรี่				
≤ 10 ปี	2	10.0	2	10.0
11 - 20 ปี	5	25.0	5	25.0
21 - 30 ปี	8	40.0	8	40.0
> 30 ปี	5	25.0	5	25.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(2, 51, 26.70, 12.24)		(4, 50, 26.10, 11.07)	

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูล	กลุ่มทดลอง (n=20)		กลุ่มควบคุม (n=20)	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ค่าเฉลี่ยบุหรี่ที่สูบ/วัน				
≤ 10 มวน	11	55.0	11	55.0
11- 20 มวน	8	40.0	8	40.0
> 20 มวน	1	5.0	1	5.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(6, 50, 14.95, 9.47)		(8, 48, 15.55, 9.13)	
ชนิดบุหรี่ที่สูบ				
บุหรี่โรงงาน	9	45.0	4	20.0
บุหรืรืมานเอง	5	25.0	9	45.0
ทั้ง 2 ชนิด	6	30.0	7	35.0
ประวัติการเคยเลิกบุหรื				
ไม่เคย	11	55.0	15	75.0
เคย	9	45.0	5	25.0
วิธีที่เข้เลิกบุหรื				
- หักดิบ	8	40.0	5	25.0
- ค่อยๆลด	1	5.0	-	-

หมายเหตุ: Min = ค่าต่ำสุด, Max = ค่าสูงสุด, $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย, S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มทดลอง พบว่าเป็นเพศชายทั้งหมด ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 65 โดยมีอายุเฉลี่ย 48.2 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 80.0 เรียนจบชั้นประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 มีอาชีพ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 ในจำนวน 18 คนนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 35 อาศัยอยู่กับคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 70.0 มีสมาชิกในบ้านที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 55.0 ส่วนใหญ่สูบบุหรี่เป็นระยะเวลา 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 ระยะเวลาการสูบบุหรี่เฉลี่ย 26.70 ปี ปริมาณบุหรี่ที่สูบ ต่อวันไม่เกิน 10 มวน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ สูบ 11 – 20 มวนต่อวันคิดเป็นร้อยละ 40.0 โดยปริมาณ

บุหรืที่สูบเฉลี่ย 14.95 มวนต่อวัน ชนิดบุหรืที่สูบส่วนใหญ่สูบบุหรืโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 45.0 มีผู้เคยเลิกบุหรื 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ในจำนวนผู้ที่เคยเลิกบุหรื 9 คน ใช้วิธีหักดิบ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนอีก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ใช้วิธีค่อยๆ ลด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มควบคุม พบว่าเป็นเพศชายทั้งหมด มีอายุระหว่าง 46-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.0 โดยมีอายุเฉลี่ย 48.20 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 95.0 เรียนจบชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.0 มีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 70.0 อาศัยอยู่กับคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 70 มีสมาชิกในบ้านที่สูบบุหรื ร้อยละ 50.0 ในจำนวนสมาชิกในบ้านที่สูบบุหรืไม่มีคนเลิกบุหรืได้สำเร็จ ส่วนใหญ่สูบบุหรืเป็นระยะเวลา 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.0 โดยมีระยะเวลาการสูบบุหรืเฉลี่ย 26.10 ปี ปริมาณบุหรืที่สูบต่อวันส่วนใหญ่ ไม่เกิน 10 มวน คิดเป็นร้อยละ 55.0 โดยมีปริมาณบุหรืที่สูบเฉลี่ย 15.55 มวนต่อวัน ส่วนใหญ่สูบบุหรืรมวนเอง คิดเป็นร้อยละ 45.0 มีผู้เคยเลิกบุหรื 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ในจำนวนผู้ที่เคยเลิกบุหรื 5 คน ใช้วิธีหักดิบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการสูบบุหรื และระดับก้ำชาคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 จะเป็นการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการสูบบุหรื และระดับก้ำชาคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ของระดับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่	กลุ่มทดลอง (n=20)		กลุ่มควบคุม (n=20)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ก่อนการทดลอง				
ระดับต่ำมาก (คะแนน 1.00-1.50)	-	-	-	-
ระดับต่ำ (คะแนน 1.51-2.50)	3	15.0	2	10.0
ระดับปานกลาง (คะแนน 2.51-3.50)	16	80.0	17	85.0
ระดับสูง (คะแนน 3.51-4.50)	1	5.0	1	5.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(2.30, 3.90, 3.06, 0.40)		(2.20, 3.95, 3.06, 0.43)	
หลังการทดลอง				
ระดับต่ำมาก (คะแนน 1.00-1.50)	14	70.0	1	5.0
ระดับต่ำ (คะแนน 1.51-2.50)	5	25.0	3	15.0
ระดับปานกลาง (คะแนน 2.51-3.50)	1	5.0	15	75.0
ระดับสูง (คะแนน 3.51-4.50)	-	-	1	5.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(1.00, 3.10, 1.44, 0.61)		(1.40, 3.95, 2.91, 0.56)	

หมายเหตุ: Min = ค่าต่ำสุด, Max = ค่าสูงสุด, $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย, S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับพฤติกรรมการสูบบุหรี่กลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับต่ำ และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 80.0, 15.0 และ 5.0 ตามลำดับ โดยมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เฉลี่ย 3.06 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่อยู่ในระดับต่ำมาก รองลงมาคือระดับต่ำ และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.0, 25.0 และ 5.0 ตามลำดับ โดยมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เฉลี่ยลดลงเหลือ 1.44 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับต่ำ และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 85, 10 และ 5 ตามลำดับ มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เฉลี่ยในระดับ 3.06 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองส่วนใหญ่ก็ยังมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 75.0, 15.0 ตามลำดับ และมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เฉลี่ยลดลงเล็กน้อยเท่ากับ 2.91 ซึ่งก็ยังจัดอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดิม

ตาราง 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ของระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ในลมหายใจ	กลุ่มทดลอง (n=20)		กลุ่มควบคุม (n=20)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ก่อนทดลอง				
ปานกลาง (7-10 ppm)	17	85.0	16	80.0
รุนแรง (11-72 ppm)	3	15.0	4	20.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(7, 12, 8.65, 1.42)		(7, 12, 8.70, 1.49)	
หลังทดลอง				
เล็กน้อย (0-6 ppm)	15	75.0	1	5.0
ปานกลาง (7-10 ppm)	5	25.0	15	75.0
รุนแรง (11-72 ppm)	-	-	4	20.0
(Min,Max, $\bar{X}$, S.D.)	(0, 9, 2.60, 3.50)		(6, 12, 8.30, 1.66)	

หมายเหตุ: Min = ค่าต่ำสุด, Max = ค่าสูงสุด, $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย, S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับรุนแรง คิดเป็นร้อยละ 85.0 และ 15.0 ตามลำดับ มีระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจเฉลี่ย 8.65 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจอยู่ในระดับเล็กน้อย รองลงมาคือระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.0 และ 25.0 ตามลำดับ มีระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจเฉลี่ยลดลงเหลือ 2.60 ซึ่งอยู่ในระดับเล็กน้อย

ส่วนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ส่วนใหญ่มีระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับรุนแรง คิดเป็นร้อยละ 80.0 และ 20.0 ตามลำดับ มีระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจเฉลี่ย 8.70 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลอง ส่วนใหญ่ยังมีระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับรุนแรง และระดับเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 75.0, 20.0 และ 5.0 ตามลำดับ และมีระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจเฉลี่ยลดลงเล็กน้อยเท่ากับ 8.30 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดิม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการลดและเลิกสูบบุหรี่ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน (Pair sample t-test) ดังตาราง 4 และ 5

ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	พฤติกรรมการสูบบุหรี่			
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	สถิติทดสอบ t (t-test)	p
ก่อนทดลอง	3.06	0.40	9.891	<0.001
หลังทดลอง	1.44	0.61		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีระดับพฤติกรรมการสูบบุหรี่เฉลี่ย 3.06 ± 0.40 และหลังการทดลองเฉลี่ย 1.44 ± 0.61 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ในระยะก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ในลมหายใจก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ			
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	สถิติทดสอบ t (t-test)	p
ก่อนทดลอง	8.65	1.42	6.583	<0.001
หลังทดลอง	2.60	3.50		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ก่อนทดลอง กลุ่มทดลองมีระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจเฉลี่ย 8.65 ± 1.42 และหลังทดลองเฉลี่ย 2.60 ± 3.50 แม้ว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ จะพบว่าการกระจายตัวของข้อมูลค่อนข้างจะสูง (สูงกว่าค่าเฉลี่ย) แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มทดลองมีระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจที่ต่ำลง แต่ก็มีบางส่วน ที่ยังมีระดับคงเดิมหรือลดลงแต่ลดลงน้อยเนื่องจากยังมีการสูบบุหรี่อยู่ แต่ค่าเฉลี่ยระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ หลังการทดลองก็ลดต่ำลง และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังทดลอง กลุ่มทดลองมีระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ ต่ำกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ และระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในลมหายใจ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการลด และเลิกสูบบุหรี่

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการลดและเลิกสูบบุหรี่ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 2 กลุ่ม ที่อิสระต่อกัน Independent sample t-Test ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 6 และ 7

ตาราง 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	พฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่			
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	สถิติทดสอบ t (t-test)	p
กลุ่มทดลอง	1.44	0.61	7.861	<0.001
กลุ่มควบคุม	2.91	0.56		

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของการสูบบุหรี่ 1.44 ± 0.61 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ 2.91 ± 0.56 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรม

การสูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับระดับก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ในลมหายใจหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับ ก๊าซ Co ในลมหายใจ(ppm)			
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	สถิติทดสอบ t (t-test)	p
กลุ่มทดลอง	2.60	3.50	6.582	<0.001
กลุ่มควบคุม	8.30	1.66		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ในลมหายใจ หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของระดับก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ในลมหายใจ 2.60 ± 3.50 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของระดับก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ในลมหายใจ 8.30 ± 1.46 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ในลมหายใจ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ผลที่เกิดขึ้นจากการติดตามให้คำปรึกษาที่บ้าน ของกลุ่มทดลอง

จากการติดตามเยี่ยมบ้านเพื่อให้คำปรึกษาในกลุ่มทดลอง ทั้ง 20 คน ในระหว่างการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 2 และที่ 3 พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.0 มีปัญหาและอุปสรรค โดยอาศัยอยู่ในกลุ่มเพื่อนร่วมงานสูบบุหรี่ทุกวันทำให้อยากสูบบุหรี่ มากถึงร้อยละ 55.6 รองลงมาคือ การมีเวลาว่างมากเกินไป รู้สึกเบื่อและภาวะเครียดคิดเป็นร้อยละ 27.8 เท่ากันทั้ง 3 ปัญหา

หลังจากที่กลุ่มทดลองได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจตามขั้นตอนต่างๆ แล้วนั้น พบว่า เมื่อมีอาการอยากบุหรี่ กลุ่มทดลองมีวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยพยายามถ่วงเวลามากที่สุด รองลงมา คือ การหายใจเข้าออกลึกๆ การจิบน้ำ หรืออมน้ำ คิดเป็นร้อยละ 90.0 และ 70.0 ตามลำดับ วิธีการหลีกเลี่ยงจากเหตุการณ์ที่กระตุ้นให้สูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่ ใช้วิธีเดินหนีจากกลุ่มคนที่สูบบุหรี่

คิดเป็นร้อยละ 75.0 และเมื่อมีอาการหงุดหงิด เบื่อ หรือเครียด ส่วนใหญ่ใช้วิธี อาบน้ำ /ล้างหน้าบ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 30.0

สำหรับเทคนิคที่ให้คำปรึกษานั้น ผู้วิจัยได้ใช้กลวิธีในการให้คำปรึกษาแตกต่างกันไปซึ่งแล้วแต่กรณี แต่ที่ใช้ทุกราย ก็คือ การเจียบและการฟัง การสังเกต การสร้างสัมพันธภาพ การตั้งคำถาม (Questioning) ซึ่งจะเน้นเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อค้นหาปัญหา เช่น “เป็นอย่างไรบ้างคะ หลังจากที่เรามาเข้ากลุ่มวันนี้” “คุณมีปัญหา/อุปสรรคอะไรบ้างคะ” “แล้วคุณได้แก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไรคะ” “หลังจากใช้วิธีนั้นแล้ว ผลเป็นอย่างไรบ้าง” ใช้คำถามตรงๆ (Probing) เช่น ตอนนี้คุณคิดว่ามีปัญหาอะไรที่คิดวิธีแก้ไขไม่ได้บ้างคะ” และเทคนิคการให้คำแนะนำ นอกจากเทคนิคที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยยังได้ใช้เทคนิคหรือกลวิธีอื่นๆ อีก แล้วแต่กรณี เช่น

กรณีที่ 1 ผู้สูบบุหรี่ที่ยังไม่ได้เริ่มต้น ลด หรือ หยุดสูบบุหรี่ ตามแผนที่กำหนดไว้ เทคนิคที่สำคัญที่ผู้วิจัยใช้ในกรณีนี้ ก็คือ การยอมรับ (Acceptance) ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของการสร้างสัมพันธภาพ คือ ไม่แสดงอาการไม่พอใจหรือตำหนิตายๆ จากนั้นจึงเริ่มให้การเสนอแนะ (Suggestion) โดยเน้นการส่งเสริมให้ผู้สูบบุหรี่รู้จักตนเองและแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้สูบบุหรี่ทบทวนเหตุการณ์ นึกถึงกิจกรรม ความตั้งใจในวันแรกที่จะเลิกบุหรี่ แรงจูงใจต่างๆ แล้วจึงใช้ การย้ำเพื่อให้เกิดความมั่นใจ (Reassurance) โดยยกตัวอย่างหรือสถานการณ์ที่เขาเคยทำได้สำเร็จ ให้กำลังใจแก่ผู้สูบบุหรี่ เช่น “ดูจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว ดิฉันคิดว่าคุณต้องทำได้แน่ ถ้าพยายามอีกนิด” จากนั้นผู้วิจัย ก็ชักชวนผู้สูบบุหรี่ ร่วมวางแผนแก้ไขปัญา และกำหนดวันลดหรือหยุดสูบบุหรี่อีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ 2 ผู้สูบบุหรี่ ที่ลดหรือ หยุดสูบบุหรี่แล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้แยก เป็น กลุ่มที่ลดการสูบบุหรี่ลง แต่ยังไม่งดหรือหยุดสูบซึ่งกรณีนี้ ต้องใช้เทคนิคคล้ายกับ กรณีที่ 1 แต่จะไปเน้นย้ำ ในเรื่องของการให้ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ข้อมูลที่ถูกต้องว่า การใช้วิธีลดบุหรี่ลงนั้นจะต้องหยุดให้ได้ภายใน 2 สัปดาห์ ถ้าหากยังหยุดสูบบุหรี่ไม่ได้ โอกาสที่จะเลิกบุหรี่ได้จะมีน้อย ส่วนกรณีที่ผู้สูบบุหรี่สามารถหยุดสูบบุหรี่ได้แล้วนั้น ผู้วิจัยพยายามใช้เทคนิคที่จะเป็นการสนับสนุนให้ผู้สูบบุหรี่มีพฤติกรรมหยุดสูบบุหรี่อย่างต่อเนื่อง โดย เน้นไปใช้การกระตุ้นให้กำลังใจ (Encouragement) เช่น ถ้าผู้สูบบุหรี่บอกว่า กำลังหยุดได้ 3 วัน ก็กล่าวชมเชยให้กำลังใจ และซักถามปัญหาต่างๆ พร้อมทั้งการวางแผนแก้ไขปัญหาร่วมกัน อีกครั้งหนึ่ง